

οί δυνατότητες προαγωγής, για να αποκτήσει ή δημοσιονομική σταδιοδρομία μεγαλύτερο ενδιαφέρον, θα διευκολυνθεί ή μετάθεση από υπηρεσία σε υπηρεσία. Η συνεχής εκπαίδευση και επιμόρφωση θα πραγματοποιείται με τις μεθόδους και σε περιβάλλον πανεπιστημιακής παιδείας. Η ειδική ανώτερη σχολή δημοσίων υπαλλήλων που προγραμματίζεται σήμερα, σκοπό έχει την εκπαίδευση των υπαλλήλων στην ύποταγή και την τυποποίηση.

Για τους δημόσιους υπάλληλους θα ισχύει ενιαίο μισθολόγιο, που θα εξασφαλίζει σε κάθε εργαζόμενο άμοιδη σύμφωνη με την προσφορά του και την υπευθυνότητά του στην παραγωγική διαδικασία. Οί μισθοί θα αναπροσαρμόζονται με βάση την αύξηση του τιμάρθμου. Το ίδιο θα ισχύει για το «έφ' άπαξ» που χορηγείται σε όσους αποχωρούν από την υπηρεσία. Οί βασικοί μισθοί θα βελτιωθούν, όπως και τὰ οικογενειακά επιδόματα, ώστε να εξασφαλιστεί ικανοποιητικό επίπεδο διαβίωσης για κάθε οικογένεια. Όλα τὰ χρόνια υπηρεσίας θα θεωρούνται ισότιμα ως προς την σύνταξη, ώστε κάθε χρόνος δουλειάς να εξασφαλίζει ίσο ποσοστό κατά τον υπολογισμό της σύνταξης.

Σε κάθε δημόσια υπηρεσία θα δημιουργηθούν επιτροπές από υπάλληλους που θα συμμετέχουν στις αποφάσεις, που αφορούν στις συνθήκες δουλειάς και στα θέματα του προσωπικού (προσλήψεις, μεταθέσεις, προαγωγές, κ.λ.π.). Σε συνεργασία με τις επιτροπές υπαλλήλων και τὰ συνδικαλιστικά όργανα θα απονέμονται χρηματικές άμοιβές σε περιπτώσεις ιδιαίτερης απόδοσης ή προτάσεων για τή βελτίωση της λειτουργίας της διοίκησης.

Οί δημόσιοι υπάλληλοι θα μπορούν να συμμετέχουν ως πολίτες στη δημόσια ζωή, σε συνδικαλιστικές οργανώσεις για τήν προάσπιση των υλικών τους συμφερόντων και σε πολιτικά κόμματα ή οργανισμούς ως μέλη ή στελέχη, όχι ως υποψήφιοι. Θα μπορούν να εκφράζουν ελεύθερα τή γνώμη τους και να συμμετέχουν σε δημόσιες συζητήσεις γύρω από τους τρόπους για βελτίωση της λειτουργίας της υπηρεσίας τους.

III. Η περιφερειακή οργάνωση. Η Τοπική Αυτοδιοίκηση

Το αυταρχικό κράτος συγκεντρώνει όσο τὸ δυνατόν περισσότερες έξουσίες στην κεντρική διοίκηση. Έτσι μπορεί να ἐλέγχει πιο αποτελεσματικά τὸν κρατικό μηχανισμό σ' ὅλοκληρη τήν επικράτεια. Έτσι μπορεί να στερεί από τους πολίτες τή δυνατότητα να συμμετέχουν στις αποφάσεις για τις υποθέσεις τους. Ο «υδροκεφαλισμός» τῆς Ἀθήνας δὲν ὀφείλεται σε λαθεμένη αντίληψη για τή σχέση κέντρου και περιφέρειας. Ὀφείλεται στη

12

συνειδητή προσπάθεια της μεγαλοαστικής και μεταπολεμικής τάξης, που εξουσιάζει τον τόπο, να εδραιώσει με τον πιο αποτελεσματικό τρόπο την κυριαρχία της πάνω σ' ολόκληρη την οικονομική και πολιτική ζωή. Στο σημερινό σχήμα περιφερειακής οργάνωσης οι νομοί είναι απλές διοικητικές διαιρέσεις, οι νομάρχες τοποτηρητές της κυβέρνησης, οι δήμοι και οι κοινότητες ελεγχόμενα όργανα για την αντιμετώπιση δευτερευόντων θεμάτων σε τοπικό επίπεδο. Παλαιότερα είχαν γίνει προσπάθειες, όπως πχ. από το σύνταγμα του 1927, για να δημιουργηθεί τοπική αυτοδιοίκηση με ουσιαστικές αρμοδιότητες. Η Δεξιά ματαιώνει όμως πάντα κάθε τέτοια εξέλιξη. Τα αποτελέσματα είναι φανερά σ' όλους μας.

Η ελληνική ύπαιθρος φθίνει. Πολλά χωριά δέ διαθέτουν ούτε τον απαραίτητο για τη ζωή στο χωριό εξοπλισμό (δρόμο, ηλεκτρικό, σχολείο, τηλέφωνο). Στις κομπολόιες κάθε σημαντικό περιστατικό της καθημερινής ζωής επιβάλλει ταξίδι στην Αθήνα ή στην πρωτεύουσα του νομού. Στις μεγάλες πόλεις δημιουργούνται συνοικίες, όπου έχει πάρει κάθε μορφή συλλογικής ζωής και ο πολίτης ζει αποξενωμένος σ' ένα ανώνυμο πλήθος με άγχος και με συνεχή ταλαιπωρία.

Το σημερινό σύστημα περιφερειακής οργάνωσης χρειάζεται ριζική αλλαγή. Σκοπός της αλλαγής δε θα πρέπει να είναι μια ακόμη αποκέντρωση, που, όπως οι τόσες άλλες που έγιναν, οδηγεί μόνο σε μετάθεση των υπηρεσιών και γραφείων στην περιφέρεια. Χρειάζεται μια νέα πολιτική για την άσκηση της εξουσίας στην επικράτεια με στόχο:

- α) Να ενισχυθούν απέναντι στην κεντρική κρατική εξουσία οι εξουσίες των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, ώστε ν' αντιμετωπίζουν αυτόνομα και χωρίς περιορισμούς τα προβλήματά τους.
 - β) Να εξασφαλιστεί ή όσο το δυνατόν πλατύτερη συμμετοχή των πολιτών στην αυτοδιοίκηση, ώστε ο κάθε πολίτης να έχει το δικαίωμα και τη δυνατότητα να προβάλλει τα αίτιάματά του και να εργάζεται για την επίλυσή τους.
 - γ) Σε κάθε οργανωτικό επίπεδο οι αποφάσεις να παίρνονται από σώμα που εκλέγεται και η διοίκηση να καθοδηγείται και ελέγχεται από όργανο που νομιμοποιείται δημοκρατικά.
- Μόνο αν υλοποιηθούν αυτοί οι στόχοι θα τεθεί τέρμα μια για πάντα στο αυταρχικό κράτος, θα μεταβληθεί η δομή της κρατικής εξουσίας και θα μεταφερθεί η εξουσία στους πολίτες, στη βάση.

Για να πραγματοποιηθεί η νέα περιφερειακή οργάνωση το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα επιδιώξει τη δόμηση της κρατικής εξουσίας σύμφωνα με τις ακόλουθες αρχές: χρειάζεται
σε τωρινό επίπεδο

14

ἔμμεσα τὶς δραστηριότητες ποὺ καθορίζουν τὴν ποιότητα ζωῆς (π.χ. τὶς συγκοινωνίες, τοὺς οἰκισμοὺς, τὴν ἀναψυχή). Μιὰ ποὺ κριτήριό τους εἶναι τὸ κέρδος, ἀδιαφοροῦν γιὰ τὶς συλλογικὲς ἀνάγκες. Οἱ μεταβολὲς ποὺ προτείνονται γιὰ τὴ βελτίωση τῆς ποιότητας ζωῆς καὶ ποὺ ἀναλύονται σὲ ἰδιαίτερα κεφάλαια θὰ δώσουν στὴν τοπικὴ αὐτοδιοίκηση τὰ μέσα νὰ ἐπηρεάσει ἀποφασιστικὰ τὴ διαμόρφωση τοῦ περιβάλλοντός μας. Π.χ. ἡ ρύθμιση τῶν ἀγοραπωλησιῶν ἀστικῆς γῆς, ἡ ὁλοκληρωμένη μελέτη σὲ κάθε πόλιν τῆς πολεοδομικῆς προοπτικῆς, ἡ ἐπιβολὴ φορολογίας στοὺς κερδοσκόπους, θὰ ἐπιτρέψουν στὴν τοπικὴ αὐτοδιοίκηση τὴν ἐκτέλεση ἔργων πολεοδομικῆς ἀναμόρφωσης καὶ ἀνάπτυξης.

- δ) Ὁ Κώδικας Δήμων καὶ Κοινοτήτων θὰ ἀναμορφωθεί γιὰ νὰ ἐξασφαλιστεῖ ἡ δημοκρατικότερη λειτουργία τῆς τοπικῆς αὐτοδιοίκησης. Τὰ δημοτικά καὶ κοινοτικά συμβούλια θὰ εἶναι τὰ ἀρμόδια ἀποφασιστικὰ ὄργανα νὰ ἐπιλύσουν ὅλα τὰ κρίσιμα γιὰ τὸ δῆμο ἢ τὴν κοινότητα ζητήματα. Ὁ δήμαρχος ἢ ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος θὰ εἶναι τὸ ἐκτελεστικὸ ὄργανο τῶν ἀποφάσεων τοῦ συμβουλίου.

Σὲ κοινότητες μέχρι 1000 κατοίκους κυρίαρχο ὄργανο τῆς κοινότητος θὰ εἶναι ἡ γενικὴ συνέλευση τῶν πολιτῶν ποὺ ἔχουν δικαίωμα ψήφου. Στους δήμους μὲ πολλὰ συνοικίες, ὅπως π.χ. ἡ Ἀθήνα, θὰ πρέπει νὰ ὑπάρξει καὶ σὲ συνοικιακὸ ἐπίπεδο αὐτοδιοίκηση (αἰρετὰ συνοικιακὰ συμβούλια μὲ συγκεκριμένες ἀρμοδιότητες). Γιὰ νὰ συμμετέχουν οἱ πολῖτες στὴ λήψη τῶν ἀποφάσεων ποὺ τοὺς ἀφοροῦν ἄμεσα, θὰ ἀκολουθηθοῦν καὶ στὴν τοπικὴ αὐτοδιοίκηση οἱ κανόνες γιὰ τὸν ἐκδημοκρατισμὸ τῆς διοίκησης. Θὰ δημιουργοῦνται ἐπιτροπὲς μὲ συμμετοχὴ τῶν ἐνδιαφερομένων — π.χ. σὲ θέματα πολιτιστικά, πολεοδομικά, οἰκιστικά —, θὰ πραγματοποιοῦνται δημόσιες ἐρευνες καὶ συζητήσεις, δημοψηφίσματα πρὶν ἀπὸ τὴ λήψη σημαντικῶν ἀποφάσεων ἰδίως σὲ πολεοδομικά θέματα, θὰ ἐπιδιωχτεῖ ὁ συνεχὴς διάλογος μὲ τὶς διάφορες ἐνώσεις προσώπων καὶ τὰ σωματεῖα ποὺ ἐπιδιώκουν νὰ βελτιωθεῖ ἡ ποιότητα ζωῆς. Εἶναι οἱ Α.Ε.Β. ποὺ ἔχει προτείνει τὸ Π.Α.Σ.Ο.Κ. στὸ Λαό.

- ε) Τὸ ἀξίωμα τοῦ δήμαρχου, τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος καὶ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου εἶναι σήμερα τιμητικὸ καὶ ἄμισθο. Ἡ ρύθμιση τούτῃ περιορίζει τὴ συμμετοχὴ στὴν τοπικὴ αὐτοδιοίκηση ὅσων δὲ διαθέτουν ὑψηλὰ εἰσοδήματα καὶ συνεπάγεται τὴν εὐκαιριακὴ μόνον ἐνασχόληση τῶν ἐκλεγμένων μὲ τὶς ὑποθέσεις τῆς κοινότητος ἢ τοῦ

δήμου τους. Πρέπει να εξασφαλιστεί ή χορήγηση αποζημίωσης σε όσους δεν έχουν την οικονομική ευχέρεια να ασχοληθούν ταυτόχρονα με το επάγγελμα και την αυτοδιοίκηση, να τους δοθούν δυνατότητες για επιμόρφωση και επαγγελματική επανένταξη, για να συμμετάσχουν στην αυτοδιοίκηση και οι μη προνομιούχοι.

Για να αντιμετωπίσει ή τοπική αυτοδιοίκηση την αποστολή της έχει ανάγκη από εξειδικευμένο διοικητικό και τεχνικό προσωπικό. Οι υπάλληλοι των δήμων και κοινοτήτων θα εξομοιωθούν προς τους δημόσιους υπαλλήλους, ιδιαίτερα στα θέματα του μισθού, της επιμόρφωσης και των προαγωγών.

4. Η λύση για πολλά προβλήματα της τοπικής αυτοδιοίκησης προϋποθέτει **συνεργασία ανάμεσα σε περισσότερους δήμους και κοινότητες**. Η συνεργασία τούτη και ή δημιουργία ενώσεων από δήμους και κοινότητες θα ενισχυθεί. Η δημιουργία πολλαπλών επιπέδων αποφάσεων μπορεί όμως να έχει ως αποτέλεσμα τον περιορισμό της άμεσης συμμετοχής των πολιτών και τη συγκέντρωση της εξουσίας σε τεχνοκρατικούς μηχανισμούς. Για τούτο οι ενώσεις δήμων και κοινοτήτων πρέπει να έχουν αρμοδιότητες καθορισμένες, να ασχολούνται κύρια με την εκτέλεση έργων ύποδομης, που αφορούν περισσότερους δήμους ή κοινότητες σε καθορισμένη γεωγραφική περιοχή.
5. Δεύτερη βαθμίδα της τοπικής αυτοδιοίκησης θ' αποτελέσει ή **έπαρχία**, τοπική ένότητα που είναι βαθιά ριζωμένη στις παραδόσεις του λαού μας. Η έπαρχία θα διοικείται από συμβούλιο, που θα εκλέγεται σε καθολική ψηφοφορία με αναλογικό σύστημα εκπροσώπησης. Εκτελεστικό όργανο θα είναι ή έπαρχιακή επιτροπή, με συντονιστή τον Έπαρχο, που προΐσταται των υπηρεσιών. Τα έπαρχιακά όργανα θα αποφασίζουν πάνω στα θέματα, που χρειάζονται λύση στο έπαρχιακό επίπεδο, θα συντονίζουν τη δραστηριότητα των δήμων και κοινοτήτων και θα παρακολουθούν την εκτέλεση των γενικών νομοθετικών και διοικητικών μέτρων της κεντρικής κρατικής εξουσίας ή της περιφέρειας στο επίπεδο της έπαρχίας. Ο νομός θα εξακολουθήσει να υπάρχει ως διοικητική διαίρεση.
6. Η προσαρμογή του θεσμικού πλαισίου θα απαιτήσει χρόνο. Για να ενισχυθεί άμεσα ή τοπική αυτοδιοίκηση θα ληφθούν τα παρακάτω μέτρα: α) εξασφάλιση πλήρους διοικητικής αυτοτέλειας, β) παραχώρηση ουσιαστικών και αποφασιστικών αρμοδιοτήτων, γ) εξασφάλιση οικονομικής αυτοτέλειας, δ)

15
ένεργοποίηση των δευτεροβαθμίων οργάνων της τοπικής αυτοδιοίκησης, ε) σύνδεση της τοπικής αυτοδιοίκησης με τα συνδικάτα, τους συνεταιρισμούς και τους κοινωνικούς φορείς, στ) προσανατολισμός των οργάνων της τοπικής αυτοδιοίκησης στη δημοτικοποίηση όχι μόνο των κλασικών εξυπηρετήσεων (π.χ. αποχέτευση, ύδρευση) αλλά και των κοινωνικών παροχών, αγαθών και υπηρεσιών.

IV. Τὰ Σώματα Ἀσφαλείας

Βασική πολιτική για τὰ σώματα ασφαλείας θὰ εἶναι ἡ οὐσιαστική βελτίωση τοῦ μισθολογικοῦ ἐπίπεδου καὶ τῶν ὁρῶν ἐργασίας τους. Ἡ σημερινή μισθολογική μεταχείριση καὶ οἱ συνθήκες κάτω ἀπ' τὴς ὁποῖες προσφέρουν τὴς υπηρεσίες τους εἶναι ἀπαράδεκτες. Εἶναι ἐξαιρετικά δύσκολο γιὰ ὅσους υπηρετοῦν στὰ σώματα ασφαλείας νὰ ἀναπτύξουν ὁμαλὴ οἰκογενειακὴ ζωὴ, ὅταν λείπει ἡ ἀναγκαία ὑλικὴ βάση, ἐνῶ παράλληλα πρέπει νὰ ἀπασχολοῦνται πολὺ περισσότερο ἀπ' τοὺς ἄλλους ἐργαζόμενους. Τὸ ΠΑ.ΣΟ.Κ. θὰ λάβει μέτρα γιὰ τὴν κατάπαυση αὐτῆς τῆς ἀδικίας καὶ τὴν οὐσιαστικὴ μισθολογικὴ βελτίωση (διαβάθμιση, ἀναπροσαρμογὴ στὸ ὥραριο ἐργασίας κ.λ.π.).

Τὰ σώματα ασφαλείας ἐξ ἄλλου ἀπὸ ὅργανα γιὰ παρακολούθηση τῆς πολιτικῆς δραστηριότητος τῶν πολιτῶν καὶ γιὰ ἐπιβολὴ τῶν πολιτικῶν ἀπόψεων τῆς Δεξιᾶς, πρέπει νὰ στραφοῦν στὴν κύρια ἀποστολὴ τους ποὺ εἶναι ἡ διαφύλαξη τῆς δημόσιας τάξης καὶ ἡ καταπολέμηση τοῦ ἐγκλήματος. Γιὰ τοῦτο θὰ πρέπει νὰ ληφθοῦν καὶ ἐδῶ τὰ μέτρα ποὺ προτείνονται γιὰ τὴς ἐνοπλῆς δυνάμεις, ὥστε τὰ σώματα ασφαλείας νὰ βρίσκονται κάτω ἀπὸ τὸ συνεχὴ καὶ πλήρη ἔλεγχο τῆς νόμιμα ἐκλεγμένης πολιτικῆς ἡγεσίας, νὰ εἶναι κομματικά οὐδέτερα, νὰ ἀποκτήσουν δημοκρατικὴ ὁργάνωση καὶ οἱ ἄνδρες τους νὰ ἔχουν τὴς ἴδιες ἐλευθερίες με τοὺς ὑπόλοιπους πολίτες. Ἐπιπρόσθετα:

Τὰ σώματα ασφαλείας θὰ ἀναδιοργανωθοῦν καὶ θὰ ἐπιδιωχτεῖ ἡ βαθμιαία συγχώνευσή τους. Θὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὴν κηδεμονία τοῦ στρατοῦ. Κατὰ τὴν ἐκτέλεση τῶν καθηκόντων τους θὰ συνεργάζονται με τὰ πρωτοβάθμια ὅργανα τῆς τοπικῆς αυτοδιοίκησης. Ἡ ὁργάνωση τῶν σωμάτων ασφαλείας θὰ ἀναμορφωθεῖ με πρότυπο τὴς υπηρεσίας τῆς διοίκησης καὶ ὅχι τῆς υπηρεσίας τῶν ἐνόπλων δυνάμεων. Γιὰ τοὺς ἀξιωματικούς τῶν σωμάτων ασφαλείας θὰ ἰσχύουν οἱ δημοσιὸνπαλληλικὲς ρυθμίσεις.

Θὰ ἐξοπλιστοῦν με τὰ ἀπαραίτητα μέσα γιὰ τὴ δίωξη τοῦ ἐγκλήματος. Κεντρικὴ κρατικὴ υπηρεσία θὰ εἶναι ὑπεύθυνη γιὰ τὸ συντονισμό τῆς δίωξης τοῦ ἐγκλήματος σ' ὅλοκληρὴ τὴ χώρα.

Ἡ ἀνάθεση στὰ σώματα ασφαλείας τοῦ ἔλεγχου τῆς οἰκονο-

μικῆς δραστηριότητας (π.χ. ἔλεγχος συναλλάγματος, ἀγορανομικὸς ἔλεγχος) ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα πρόσωπα χωρὶς τὴν ἀπαι-
τητα ἐκπαίδευση καὶ ἱκανότητα καὶ ὄργανισμοὶ ποὺ εἶναι
ἀκτάλληλοι γιὰ οἰκονομικὸ ἔλεγχον νὰ προσπαθοῦν, τὶς περισσό-
τερες φορὲς χωρὶς ἱκανοποιητικὸ ἀποτέλεσμα, νὰ ἐπιβάλλουν
τὴν τήρηση τοῦ νόμου. Οἱ δραστηριότητες ποὺ ἔχουν σχέση μὲ
τὴν οἰκονομικὴ ζωὴ θὰ ἀφαιρεθοῦν ἀπὸ τὰ σώματα ἀσφαλείας
καὶ ἄλλες εἰδικὲς ὑπηρεσίες (π.χ. ὑπηρεσία δίωξης λαθρεμπορί-
ου) καὶ θὰ ἀνατεθοῦν σὲ εἰδικὸ σῶμα ἐλέγχου τῆς οἰκονομικῆς
δραστηριότητας, ὥστε ἐφεξῆς πρόσωπα κατάλληλα ἐκπαιδευ-
μένα νὰ ἐξασφαλίσουν οὐσιαστικὸ ἔλεγχον.

V. Τὰ Μέσα Μαζικῆς Ἐνημέρωσης

Σήμερα τὰ μέσα μαζικῆς ἐνημέρωσης (τύπος, ραδιόφωνο, τηλεόραση) βρίσκονται ἅμεσα ἢ ἔμμεσα στὰ χέρια ἰδιωτῶν ἐπι-
χειρηματιῶν, ποὺ ἐλέγχουν τὴν πληροφόρηση σὲ τρόπο ὥστε νὰ
διασφαλίζουν ἐξουσία καὶ κέρδη, καὶ στὰ χέρια τοῦ κράτους,
ποὺ τὰ ἔχει μεταβάλλει σὲ μέσα προπαγάνδας τοῦ ἀστικοῦ συ-
στήματος καὶ τῆς κυβέρνησης τῆς Δεξιᾶς. Γιὰ νὰ γίνουν ὁ τύπος,
ἡ τηλεόραση, τὸ ραδιόφωνο, ὄργανα πληροφόρησης, παιδείας,
διάλογου, πολιτιστικῆς ἀνάπτυξης, πρέπει:

- α) Νὰ πάψουν νὰ ἐλέγχονται ἀπὸ ἰδιωτικὰ συμφέροντα. Τοῦτο
ἱσχύει ἐπίσης γιὰ τὴν τηλεόραση καὶ τὸ ραδιόφωνο, ποὺ
ἀνήκουν μὲν στὸ κράτος ἀλλ' ἐξυπηρετοῦν τὴ δραστηριότητα
ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων (π.χ. ἐταιρειῶν παραγωγῆς δίσκων,
παραγωγῆς τηλεοπτικῶν προγραμμάτων) καὶ εἶναι σὲ στενὴ
συνδεσὶ μ' αὐτές.
- β) Νὰ ἐξασφαλιστεῖ ἡ πρόσβαση σ' αὐτά, ὅσο τὸ δυνατόν περισ-
σότερων τάσεων τῆς κοινῆς γνώμης (κατοχύρωση τοῦ πλου-
ραλισμοῦ).
- γ) Νὰ ἐξασφαλιστεῖ ἐπίσης ἡ ἔκφραση καὶ ἐπικοινωνία ὅλων
τῶν καλλιτεχνικῶν ρευμάτων καὶ τάσεων ἀπὸ τηλεόραση καὶ
ραδιόφωνο.
- δ) Νὰ καταργηθεῖ ἡ λογοκρισία. Ἀπαγορεύσεις εἶναι δικαιολο-
γημένες μόνο γιὰ τὴν προστασία τῶν νέων ἀπὸ δημοσιεύματα
ποὺ ἐξυμνοῦν τὸ ἔγκλημα, μορφές ἀντικοινωνικῆς στάσης
κ.ο.κ.
- ε) Νὰ προωθηθεῖ ἡ αὐτοδιαχείριση.

Α' Τύπος

Γιὰ νὰ πετύχουμε τοὺς στόχους αὐτοὺς:

1. Θὰ ἐνισχυθεῖ ἡ ἔκδοση ἐντύπων ἀπὸ συνεταιριστικὲς ὀργα-
νώσεις δημοσιογράφων. Τὸ κράτος θὰ παρέχει, γιὰ ὀρισμένο
χρονικὸ διάστημα, ὄχι μόνο κεφάλαια ἀλλὰ καὶ χαρτί, τὴ χρῆση